

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/26/2019
Identifikačné číslo spisu: 3517208388
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Branislav Král
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3517208388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne D. V. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v P. D. nad J., O. XXXX/X, t. č. bývajúcej v Novom D. nad J., ul. X mája č. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Adrianou Ručkayovou, so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Inovecká 8, IČO: 42 140 951, proti žalovanému Bc. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v P. D. nad J., O. XXXX/X, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 6 C 84/2017, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. mája 2018 sp. zn. 5 Co 87/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva voči žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. novembra 2017 č. k. 6 C 84/2017-39 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť znášať nakladanie s obchodným podielom v spoločnosti GRANDCOM, s. r. o., IČO: 46 972 048, so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Odborárska 1372/1 tak, že výkon práv a povinností žalovaného spojených s vlastníctvom tohto obchodného podielu podlieha predchádzajúcemu písomnému súhlasu žalobkyne.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením z 29. mája 2018 sp. zn. 5 Co 87/2017 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol [§ 388 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)].

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Žalobkyňa v dovolaní namietala, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia na základe predložených dôkazov po právnej stránke. Mala za to, že nakoľko je v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka spojený s

vlastníctvom obchodného podielu celý rad práv a povinností, ktoré môžu podstatným spôsobom zasiahnuť do obchodného podielu ako majetku tvoriaceho súčasť bezpodielového spoluvlastníctva strán, je potrebné, aby boli medzi stranami sporu bezodkladne upravené pomery podľa § 325 a nasl. C.s.p. navrhovaným neodkladným opatrením. Uviedla, že pri súčasnom stave zodpovedajúcom čisto zápisu v Obchodnom registri vzniká riziko ujmy na jej právach. Namietala, že odvolací súd vo vzťahu k nej porušil i svoju poučovaciu povinnosť o procesných právach, aj napriek vedomosti o tom, že nemá právneho zástupcu a neoznámil, že jej nepredĺži lehotu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného z 18.04.2018. Opomenutím tohto konania zo strany odvolacieho súdu, došlo k ujme na jej právach a k znemožneniu uplatniť si práva, ktoré jej zo zákona prináležia. Zároveň odvolací súd vydal napadnuté uznesenie pred uplynutím lehoty na jej vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného z 18.04.2018. Navrhované neodkladné opatrenie naďalej považovala za dôvodné, nakoľko žalovaný by mohol bez jej vedomia previesť obchodný podiel, prípadne zrušiť spoločnosť, ktorá je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán. Tým by došlo k nenapraviteľnej ujme na jej právach a zanikol by jej nárok na vyplatenie zisku, ktorý by rovnako patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa jej názoru, preukázala splnenie všetkých podmienok na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

7. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, podľa tohto ustanovenia, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9. V prípade dovolania podaného z dôvodu znátočnosti rozhodnutia podľa § 420 C.s.p. dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Dovolací súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v priebehu konania vo veci samej, ktorým bolo potvrdené (príp. zmenené) rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, a preto voči takémuto rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 C.s.p. prípustné (pozri judikát R 21/2018 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 157/2017, 3 Cdo 167/2017, 8 Cdo 83/2017).

11. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C.s.p.). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C.s.p., konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalobkyne nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

12. V danom prípade v priebehu konania vo veci samej, ktoré začalo doručením žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva súdu prvej inštancie 6. októbra 2017 (č. l. 1 spisu), žalobkyňa (spolu so žalobou) podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (č. l. 1 spisu). Pokiaľ súd prvej inštancie tomuto návrhu vyhovel a odvolací súd jeho rozhodnutie zmenil, nie je zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 C.s.p.

13. Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia civilné sporové konanie žalobkyne proti žalovanému pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne.

14. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 420 písm. f/ C.s.p. nevyplýva, dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

15. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.